

Bruxelles, den 21. januar 2015
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2014/0079 (NLE)

5263/15
ADD 1 REV 1

PECHE 19

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité (1. afdeling)/Rådet
Vedr.:	Udkast til Rådets afgørelse om indgåelse, på vegne af Den Europæiske Union, af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne om adgang for fiskerfartøjer, der fører Seychellernes flag, til Mayottes farvande og marine biologiske ressourcer, som er under Den Europæiske Unions jurisdiktion - Vedtagelse

Erklæring fra Kommissionen

Ved dom af 24. november 2014 om de forenede sager C-103/12 og C-165/12 (Europa-Parlamentet og Kommissionen mod Rådet) annullerede Domstolen Rådets afgørelse 2012/19/EU af 16. december 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariiske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst. Domstolen bekræftede klart, at afgørelser, der vedrører indgåelsen af eksterne fiskeriaftaler, er fuldt ud omfattet af anvendelsesområdet for artikel 43, stk. 2, i TEUF (sammenholdt med den relevante procedure i artikel 218 i TEUF, dvs. artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), for afgørelser om indgåelse) og afviste holdningen om, at sådanne afgørelser kan være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Derfor beklager Kommissionen i relation til afgørelsen om undertegnelse af fiskeriaftalen med Seychellerne for så vidt angår farvandene omkring Mayotte Rådets ændring, der erstatter retsgrundlaget i artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 7, i TEUF med artikel 43 (uden angivelse af stykke) sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 7, i TEUF.

Erklæring fra Rådet

Rådet er uenigt i Kommissionens erklæring, ifølge hvilken det følger af dommen af 24. november 2014 i de forenede sager C-103/12 og C-165/12, at alle afgørelser om indgåelsen af eksterne fiskeriaftaler er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 43, stk. 2, i TEUF.

Rådet finder ikke, at der kan drages en sådan konklusion på grundlag af denne dom. Valget af retsgrundlag for en EU-retsakt skal ske på grundlag af objektive forhold, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol, herunder især af den pågældende retsakts formål og indhold. I det konkrete tilfælde med Den Europæiske Unions erklæring til Venezuela fandt Domstolen, at erklæringens formål ikke var at sikre fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder. Den nuværende aftale indeholder imidlertid et afgørende element af fastsættelse af fiskerimuligheder, der er til rådighed for Seychellerne i Mayottes farvande.

I betragtning af aftalens formål og indhold, som omfatter fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder som omhandlet i artikel 43, stk. 3, i TEUF, er det derfor hensigtsmæssigt, at det materielle retsgrundlag for afgørelsen om indgåelse af aftalen henviser til artikel 43 i TEUF som helhed.

Erklæring fra Det Forenede Kongerige

UK noterer sig, at definitionen på "EU-farvande" (EU waters) i artikel 2, litra d), i den foreslåede aftale er uklar og uforenelig med definitionen på "EU-farvande" (Union waters) i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i grundforordningen for den fælles fiskeripolitik (1380/2013). Sidstnævnte henviser ikke til farvande "under EU's jurisdiktion", men gør det klart, at EU-farvande er farvande "der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion". Det er ikke EU, men medlemsstaterne, der udøver jurisdiktion under De Forenede Nationers havretskonvention. UK noterer sig, at den foreslåede aftale ikke kan ændre kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne. Definitionen af "EU-farvande" (EU waters) i den foreslåede aftale skal være i overensstemmelse med "EU-farvande" (Union waters) i grundforordningen for den fælles fiskeripolitik.
